

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר	תניא אידיך:											קייג.
אתה אומר: בסיבת הבעל, או אינו אלא בסיבת הבן?									ז			קייג.
כשהוא אומר: (במדבר לו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה - הרי הסיבת הבן אמור, הא מה אני מקיים ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר? בסיבת הבעל הכתוב מדבר.											!	קייג.
דכולי עלמא מיהת: ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר, מאי משמע											ז	קייג.
אמר קרא: איש.	סימן אמר רבה בר רב שילא:										!	קייג.
תרוייהו איש כתיב בהן											ז	קייג.
אמר קרא: ידבקו.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										!	קייג.
תרוייהו ידבקו כתיב בהן											ז	קייג.
אמר קרא: ידבקו מטות.	אלא אמר רבא:										!	קייג.
אמר קרא: ממטה למטה אחר, ובן לאו אחר הוא.	רב אשי:										!	קייג.
מנין לבעל שאינו נוטל בראוי כבמוחזק? שנאמר: (דברי הימים א' ב') ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד, מנין ליאיר שלא היה לו לשגוב? אלא, מלמד שנשא שגוב אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה יאיר, ואומר: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת ויקברו וגו', מנין לפנחס שלא היה לו לאלעזר? מלמד שנשא אלעזר אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה פנחס.	ר' אבהו אמר ר' יוחנן אמר רבי ינאי אמר רבי, ומטו בה משמיה דרבי יהושע בן קרחה:											קייג.
ומאי ואומר?											ז	קייג.
וכי תימא: יאיר דהוה נסיב איתתא ומתה וירתה, תלמוד לומר: ואלעזר בן אהרן מת.											!	קייג.
וכי תימא: דנפלה ליה בשדה חרמים											ז	קייג.
אמר קרא: בנו, נחלה הראויה לו וירשה בנו.											!	קייג.
ובני אחות.												קייג.
בני אחות, ולא בנות אחות.	תנא:											קייג.
למאי הלכתא?											ז	קייג.
לקדם.	רב ששת:										!	קייג.
וירש - מקיש ירושה שניה לירושא ראשונה, מה ירושה ראשונה - בן קודם לבת, אף ירושה שניה - בן קודם לבת.	תני רב שמואל בר רב יצחק קמיה דרב הונא:											קייג.
(דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו - ביום אתה מפיל נחלות, ואי אתה מפיל נחלות בלילה.	תני רבה בר חנינא קמיה דרב נחמן:											קייג.
אלא מעתה, דשכיב ביממא הוא דירתיה ליה בניה, מאן דשכיב בליליא לא ירתי ליה בניה?	א"ל אביי:										ז	קייג.
דלמא דין נחלות קא אמרת											ז	קייג.
(במדבר ל"ו) והיתה לבני ישראל לחוקת משפט - אורעה כל הפרשה כולה להיות דין	דתניא:										ז	קייג.
שלשה שנכנסו לבקר את החולה - רצו כותבין, רצו עושיין דין, שנים - כותבין ואין עושיין דין	וכדרב יהודה, דאמר רב יהודה:										ז	קייג.
לא שנו אלא ביום, אבל בלילה, אפילו שלשה - כותבין ואין עושיין דין, מאי טעמא? דהוה להו עדים, ואין עד נעשה דין.	ואמר רב חסדא:										ז	קייג.